

Categorieen- Partijprogramma

1. Democratie en Bestuur

1.1 Dorpsraden

Niemand kent jouw buurt of dorp beter dan jij!

Daarom brengen wij de zeggenschap terug naar de inwoners.

Waarom:

Dorpsraden brengen de democratie terug naar waar die hoort, naar jouw eigen buurt of dorp.

Wat vijftig jaar geleden heel normaal was, namelijk zelf bepalen hoe jouw buurt of dorp eruitzag, is tegenwoordig bijzonder geworden door de steeds grotere gemeenten.

Fuseren zou beter, goedkoper en efficiënter zijn, maar in de praktijk heeft het vooral geleid tot meer vergaderen en een grotere afstand tussen het bestuur en jou, de inwoner.

Met dorpsraden nemen inwoners samen besluiten over de toekomst van hun buurt of dorp. Dat zorgt voor meer onderlinge verbondenheid en een zelfredzame gemeenschap.

Echte democratie in de praktijk!

Hiervoor moeten dorpsraden zelfstandig besluiten kunnen nemen en beschikken over een eigen geld.

(Autonomie en budgetrecht.)

Zo krijgen inwoners niet alleen een stem, maar ook echte invloed op hun eigen leefomgeving.

1.2 Referenda

Een referendum is de handrem van de gemeenteraad die inwoners kunnen gebruiken wanneer de gemeenteraad besluiten neemt zonder voldoende draagvlak.

Waarom:

Bij belangrijke onderwerpen moet een referendum altijd mogelijk zijn, zodat inwoners zich rechtstreeks kunnen uitspreken over besluiten die hen direct raken of invloed hebben op hun leefomgeving.

Denk bijvoorbeeld aan een gemeentelijke fusie, de komst van een AZC, veranderingen aan wegen, parkeerbeleid, een bibliotheek of sportvoorzieningen.

Door inwoners zich te laten uitspreken over belangrijke onderwerpen, worden zij gestimuleerd zich op tijd in de plannen te verdiepen. Dat vergroot het draagvlak voor de uiteindelijke beslissing.

Belangrijke uitgangspunten voor een referendum zijn:

Grote veranderingen moeten tijdig en breed worden gecommuniceerd, zodat inwoners nog daadwerkelijk invloed kunnen uitoefenen.

Er moet een minimumaantal handtekeningen worden verzameld om een referendum aan te vragen (bijvoorbeeld 5%).

Er moet een minimale opkomst zijn om de uitslag geldig te verklaren (bijvoorbeeld 30%).

De overheid schept de kaders waarbinnen zowel voor als tegenstanders duidelijke en evenwichtig informatie met de burgers kunnen delen

De voorlichting moet objectief en begrijpelijk zijn.

Een referendum moet mogelijk zijn op buurt-, dorps- en gemeentelijk niveau.

1.3 Belletje in de raad

Democratie moet begrijpelijk zijn voor iedereen.

Waarom:

De taal die in de gemeenteraad wordt gesproken, moet voor de meeste inwoners goed te volgen zijn. Alleen dan kunnen inwoners controleren wat hun gekozen vertegenwoordigers zeggen en besluiten.

Te vaak wordt onnodig jargon (vaktaal) gebruikt, worden afkortingen genoemd zonder uitleg of worden lange, ingewikkelde zinnen uitgesproken. Dat vergroot de afstand tussen inwoners en de politiek.

Daarom introduceren wij het belletje in de raad. Wie onnodig ingewikkelde taal gebruikt, krijgt een vriendelijk seintje om het begrijpelijk uit te leggen.

Afkortingen worden de eerste keer altijd voluit uitgesproken en kort toegelicht.

Daarnaast komt er op de website van de gemeente een begrippen- en afkortingenlijst. Inwoners kunnen daar eenvoudig opzoeken wat gebruikte termen en afkortingen betekenen, zodat iedereen de vergaderingen en documenten kan volgen.

Begrijpelijke taal is geen detail, maar de basis van een open en toegankelijke democratie.

1.4 Meest transparante gemeente

Iedere euro belastinggeld moet zichtbaar, begrijpelijk en eenvoudig terug te vinden zijn.

Waarom:

Iedere inwoner heeft het recht om te weten waar het belastinggeld naartoe gaat. Daarom maken wij de gemeentelijke begroting, jaarrekening en belangrijke financiële besluiten volledig openbaar, begrijpelijk en eenvoudig doorzoekbaar.

Via een doorklikstructuur, vergelijkbaar met Wikipedia, kunnen inwoners stap voor stap van de hoofdlijnen naar de onderliggende programma's, projecten, contracten, subsidies en uitgaven navigeren. Iedere uitgave is daarbij in maximaal drie klikken bereikbaar vanaf de hoofdbegroting. Zo wordt inzichtelijk waar iedere euro aan wordt besteed, waarom daarvoor is gekozen, welk doel ermee wordt bereikt en wie het besluit heeft genomen. Inwoners moeten eenvoudig kunnen zoeken op onderwerp, wijk, project, leverancier of organisatie. Waar mogelijk worden uitgaven voorzien van een korte uitleg in begrijpelijke taal, zodat inwoners geen financieel expert hoeven te zijn om de gemeentelijke financiën te begrijpen.

Daarnaast maken wij zoveel mogelijk gemeentelijke informatie openbaar. Denk aan begrotingen, jaarrekeningen, subsidies, investeringen, grote opdrachten, projectvoortgang, financiële afwijkingen ten opzichte van de begroting en de uitvoering van raadsbesluiten. Openbaar, tenzij de wet of privacy dat onmogelijk maakt.

Volledige transparantie heeft nog een belangrijk voordeel: wat openbaar is, hoeft niet meer te worden opgevraagd.

Daardoor verwachten wij minder Woo-verzoeken, minder administratieve druk en meer tijd voor ambtenaren om zich te richten op hun kerntaken.

Ook voorkomt dit onnodige ergernis bij inwoners. Zij hoeven niet eerst een formeel Woo-verzoek in te dienen en weken te wachten op informatie die de gemeente ook direct openbaar kan maken.

Zo wordt de gemeente niet alleen transparanter en efficiënter, maar ook toegankelijker en betrouwbaarder.

Ons uitgangspunt is eenvoudig: iedere inwoner moet zonder hulp van een accountant of beleidsmedewerker kunnen begrijpen waar zijn belastinggeld naartoe gaat.

Een transparante overheid is geen gunst, maar een vanzelfsprekend recht van iedere inwoner.

1.5 Van Stadsfonds naar Buurtfonds

Alles is lokaal.

Zeker de buurt waarin je woont of onderneemt.

Waarom:

Bij het huidige Stadsfonds betalen ondernemers mee aan een fonds voor de hele gemeente. Vervolgens beslist het bestuur van het Stadsfonds welke plannen wel of geen geld krijgen.

Dorp voor Dorp gelooft dat dit anders kan en moet!

Niet een fonds voor de hele gemeente, maar een Buurtfonds. Iedere buurt en ieder dorp heeft namelijk zijn eigen kansen, uitdagingen en wensen.

Lokale ondernemers kennen hun eigen buurt als geen ander. Zij weten wat nodig is om hun omgeving aantrekkelijker, levendiger en sterker te maken.

Daarom vinden wij dat zij, samen met de buurt, meer invloed moeten krijgen op de besteding van het geld. Natuurlijk blijft de gemeente toezicht houden op een zorgvuldige besteding van de middelen.

Ook de hoogte van de bijdrage van ondernemers aan het Buurtfonds moet per buurt kunnen verschillen. In buurten waar het goed gaat, kunnen ondernemers samen investeren in hun omgeving. In buurten waar het

moeilijker gaat, hebben ondernemers soms juist steun nodig om winkels en bedrijven te behouden.

Sterke ondernemers zorgen voor sterke buurten. Een aantrekkelijke winkelstraat of een verzorgd bedrijventerrein trekt meer bezoekers, nieuwe ondernemers en nieuwe investeringen aan. Dat versterkt de lokale economie en zorgt voor meer ontmoeting, meer onderlinge verbondenheid en een prettige leefomgeving.

1.6 Vrije toegang tot de democratie

Betaald parkeren bij het gemeentehuis? Dat zou niet mogen!

Je gaat niet naar het gemeentehuis omdat je dat leuk vindt. Je gaat omdat de overheid dit van je vraagt.

Je moet een paspoort of identiteitskaart hebben, je gaat een geboorte aangeven of een verhuizing doorgeven.

Of je komt hier omdat je betrokken bent bij de lokale democratie en een openbare raads- of commissievergadering wilt bijwonen.

Waarom zou je dan parkeergeld moeten betalen?

Een gemeentehuis is geen winkelcentrum of pretpark. Het is een publieke voorziening die voor iedere inwoner bereikbaar moet zijn.

Daarom vindt Dorp voor Dorp dat er vanaf 2027 direct een oplossing moet komen voor betaald parkeren bij het gemeentehuis van Hilversum.

Onze voorkeur is duidelijk:

Gratis parkeren voor bezoekers van Burgerzaken.

Gratis parkeren voor inwoners die een openbare raads- of commissievergadering bezoeken.

Is dat niet direct haalbaar?

Dan zijn er genoeg praktische oplossingen te verzinnen, zoals:

- de eerste 30 of 60 minuten gratis parkeren;
- gratis parkeren op vertoon van een afspraak; • kentekenregistratie vooraf;
- een uitrijkaart na afloop van de afspraak of vergadering.

Het gaat ons om een overheid die toegankelijk is.

Je betaalt al gemeentelijke belastingen. Dan zou je niet ook nog moeten betalen om een paspoort op te halen of een vergadering bij te wonen.

Een toegankelijke overheid begint niet achter een parkeermeter.

1.7 Een *h****n**** *op ieder kantoor en in iedere vergaderruimte van het gemeentehuis!

Niet vanwege de afbeelding, maar vanwege de boodschap.

Waarom?

Op papier klopt alles, procedures zijn gevolgd en iedereen heeft zijn taak naar behoren uitgevoerd.

Toch kan de uitkomst rampzalig zijn.

Zodra een groep mensen bij elkaar zit, gaan er twee zaken spelen:

- Groepsdruk
- Kuddegedrag

Niemand wil buiten de groep vallen, want dan loop je risico's. Er wordt niet meer naar je geluisterd, je plannen worden gedwarsboomd of je carrière komt ten einde. Dit zijn heel natuurlijke processen die je overal terugziet, van de voetbalclub tot de multinational.

En dus ook in de politiek.

Mensen beginnen vaak kritisch en scherp aan een politieke carrière. Maar na het eerste compromis, de eerste deal en het eerste succes verdwijnt die scherpte. Je hebt immers geleerd dat je "ze" nog een keer nodig hebt.

Je vangt bijen nu eenmaal beter met honing dan met azijn.

Wie zijn mond houdt, maakt vaak minder vijanden dan wie zich uitspreekt.

Kuddegedrag is vaak zo sterk dat zelfs accenten ongemerkt worden overgenomen. Van plat praten tot de "Gooise R": binnen de kortste keren praat iedereen hetzelfde.

Maar ook meningen zijn fluide.

Eerst ben je voor, maar doordat iedereen om je heen tegen is, schuif je langzaam op richting hun standpunt. Met als eindresultaat dat iedereen dezelfde taal spreekt, dezelfde mening heeft en niet meer weet wat hij of zij oorspronkelijk zelf vond.

Daarnaast is er de angst.

Wat zullen anderen van mij denken als ik nu tegen ben? Denken ze dat ik gek ben?

Rechtsextreem?

Oferger?

Kuddegedrag vormt een grote bedreiging voor de democratie, omdat afwijkende gedachten en meningen langzaam verdwijnen. Wat overblijft is een zelfverheven technocratie.

Kijk naar de afbeelding waar dit voorstel naar verwijst.

Durf jij tegen je baas te zeggen wat je hierin ziet?

Werk jij mee aan dit project?

Of kies jij voor de veilige route en houd jij jouw mond?

Je hebt tenslotte een hypotheek of huur te betalen.

Of zeg je niets omdat je bang bent dat anderen je aanzien voor een perverse gek?

Daarom pleit DvD ervoor om deze afbeelding op ieder kantoor op te hangen als herinnering aan de gevaren van kuddegedrag, zodat de raad en het college zich voortdurend bewust blijven van het risico om in een tunnelvisie terecht te komen.

1.8 Meest digitale gemeente van Nederland!

Elke gemeente probeert haar inwoners actief te betrekken bij de besluitvorming, maar geen enkele maakt de echte omslag.

Waarom?

Wat ons Nederlanders anders maakt dan de rest van de wereld, is efficiëntie!

Nederland loopt voorop op het gebied van internetpenetratie, glasvezel, quantummechanica, AI, pinbetalingen en digitale toegang tot de overheid met DigiD.

Maar waarom dan niet een volwaardige app waarin alles van je gemeente samenkomt?

- * Livefeed van de raadsvergaderingen.

- * Alle onderliggende stukken.

- * Livechat tijdens het debat.

- * Onderlinge discussies.

- * Contact met politici.

- * De dorpsraad met:
- * Wie zoekt...
- * Wie wil...
- * Wie kan...
- * En veel meer.

Een dekkend platform waar je met al je vragen terecht kunt, als ondersteuning voor de meest transparante gemeente van Nederland! Alle nieuwe ontwikkelingen krijg je binnen, nog voor ze in de media verschijnen.

Stemmingen om te peilen hoe bepaalde ideeën vallen, tot daadwerkelijke referenda!

Een groot voordeel is dat bij een referendum alle informatie er allang is. De discussies hebben vaak al plaatsgevonden, waardoor de kans op de verspreiding van verkeerde informatie of op groepen die willen overheersen wordt verkleind.

De stemming kan gewoon plaatsvinden door in te loggen met je DigiD. Het klopt dat dit niet 100% waterdicht is, maar in combinatie met een minimale opkomst en een minimaal aantal stemmen hoeft dit geen probleem te zijn.

Ook is dit een heel mooi platform voor de verkiezingen.

Politici kunnen zich op een makkelijke manier presenteren, inclusief hun stemgedrag.

Was je voor of tegen de fusie?

Laat maar zien!

En tot slot is het een welkome aanvulling op de communicatie van de raad. Raadsleden kunnen eenvoudig met elkaar appen in een omgeving die 100% veilig is.

En omdat iedereen (dus ook raadsleden) inmiddels zijn teksten controleert met AI, kiezen we voor een offline AI, zoals Meta's Llama-modellen, Mistral AI, Google Gemma en Microsoft Phi.

Geen data die weglekt naar grote internationale bedrijven die stiekem meekijken met onze (ja, zelfs geheime) besluitvorming!

Laat dit een voorbeeld zijn voor andere gemeenten die misschien wel mee willen doen aan de ontwikkeling van de app en van hun gemeente.

1.9 Dorps-App

Vroeger kon je eenvoudig bij elkaar komen om dingen te bespreken.

Je sprak elkaar bij de kerk, de bakker of liep gewoon even bij elkaar naar binnen.

Die tijd is voorbij, het is nu digitaal.

Waarom:

Een dorpsraad is geen bestuurslaag, maar een nieuw anker voor ons.

Vroeger was de kerk, toen de tv en nu zijn we soms stuurloos.

Om het "dorp" te verenigen en een vaste plek te geven waar de inwoners altijd terechtkunnen, is een goede digitale omgeving essentieel.

Deze app is dus veel meer dan een plek voor je mening of waar jij je zorgen kunt uiten.

Het is een plek die verbindt.

Dus niet alleen een gevaarlijke verkeerssituatie, kapotte verlichting, overlast, een slecht onderhouden speelplek of een andere situatie die aandacht nodig heeft.

Maar meedoen met je eigen omgeving:

Wat vind je van de wegen?

Een park?

Het schoolplein?

Of de bouw van een nieuwe wijk?

Je kunt je ook verenigen met nieuwe ideeën, bijvoorbeeld voor een gezamenlijke accu in de straat voor de zonnepanelen.

En de belangrijkste verbinding:

Ik zoek hulp?

Wie kan ik helpen?

Ik wil meedoen?

Waar moet ik zijn?

Hulp aanbieden is eenvoudig, dit vragen is vaak lastig.

Mensen schamen zich.

De app brengt mensen met elkaar in verbinding en het zien van hulp doet vragen.

Daarnaast is het natuurlijk een ideaal platform voor alle verenigingen, muzieklessen, vrijwilligers en meer.

Wie zit waar, welke stichtingen zijn er en hoe kan ik hulp krijgen?

Eén digitaal dorp voor iedereen!

2. Wonen

2.1 De woningen in een dorp of buurt blijven van die buurt en dat dorp

Een buurt of dorp is meer dan een verzameling huizen.

Waarom:

Het is een gemeenschap van mensen die elkaar kennen, naar elkaar omkijken en samen de leefomgeving vormen.

Daarom wil DvD dat de inwoners van een dorp of buurt vooraan staan bij de toewijzing van (sociale)huurwoningen in hun gemeenschap!

Maar een gemeente kan meer.

Tot en met de jaren '80 waren 'premiewoningen' heel normaal.

De gemeente legde wat geld bij en stelde vervolgens eisen bij de verkoop ervan, zoals:

Wie komt er wonen?

Wat is de binding?

Wat is het inkomen?

Wanneer mag het huis worden doorverkocht?

Wat voor werk heb je?

Wat gebeurt er met de winst?

Hiermee kan je als gemeente dus ook op de koopmarkt bepalen wat er gebeurt, zodat de onderlinge verbondenheid bewaard blijft.

Maar een gemeente kan nog meer!

Zij kan ervoor kiezen om de woning wel te verkopen, maar de grond niet waardoor de koopsom drastisch omlaag gaat.

Dit kan een pachtconstructie zijn of een afspraak dat de grond kan worden gekocht na de aflossing van de woning.

Hiermee kun je niet alleen ruimte bieden aan mensen binnen de gemeenschap, maar vooral ook aan mensen die broodnodig zijn om de buurten of dorpen overeind te houden, zoals bijvoorbeeld leerkrachten, zorgmedewerkers en wijkagenten.

Een goed en degelijk woningplan is een vereiste in een tijd waarin saamhorigheid soms lijkt te verdwijnen en een woning vinden voor je 30ste eerder een droom is dan een realistisch doel.

Dit plan versterkt de verbondenheid, houdt voorzieningen in stand en zorgt ervoor dat buurten en dorpen hun eigen karakter behouden.

2.2 WONINGTEKORT!

- Elke woning van je buurt of dorp blijft van je buurt of dorp!
- Nieuwe wijk voor ouderen en mensen met moeilijkheden, vormgegeven als een recreatiepark.
- Tussen het park en het dorp/de buurt komt een rij woningen voor mensen met essentiële beroepen.

Waarom:

De reden van het woningtekort heeft meerdere oorzaken.

De belangrijkste oorzaken:

- Open grenzenbeleid. (Absoluut de allergrootste veroorzaker!)
- Afschaffing van bejaardentehuizen.
- Echtscheidingen.
- Happy singles.
- En in nog mindere mate neurodiverse mensen. (Mensen die moeite hebben om een plekje te vinden in de samenleving.)

De meest genoemde oorzaak van het woningtekort, "er wordt niet genoeg gebouwd", is een regelrechte leugen.

Het is schandalig dat men dit durft te beweren.

Open grenzen

Uiteraard moet het open grenzenbeleid ((asiel)migratie) per direct stoppen.

Het is beleid voor de 'elite', gericht op zo veel mogelijk winst maken.
(Maar laten we die discussie bewaren voor een later moment.)

Overige oorzaken

Aan echtscheidingen of alleenstaand kun je weinig veranderen. Mensen gaan niet voor hun plezier uit elkaar. Datzelfde geldt voor ouderdom of wanneer je gewoon anders geboren bent dan de meeste mensen.

Voor deze problemen is een totaalplan nodig waarbij alle oplossingen samenkomen.

Want!

Jongeren kunnen niet meer blijven wonen in het dorp waar zij hun hele sociale leven hebben opgebouwd.

Vrienden, soms de kerk, verenigingen, familie, bedrijven...

Alles is daar, behalve een woning.

Alleen als je met z'n tweeën een goed inkomen hebt, kun je misschien nog net iets kleins kopen, als dat beschikbaar is. Terwijl het uitgangspunt zou moeten zijn:

Een modaal inkomen voor een modaal huis.

Ter vergelijking: 1970

Modale koopwoning rond de ~€17.000 (f38.000).

Met een modaal inkomen van

~€6.000 (f13.500) per jaar.

Voor ongeveer 3x een modaal jaarinkomen kocht je een huis en kon je ook nog op vakantie naar Frankrijk met je eigen auto.

Je vrouw hoefde niet te werken, omdat er genoeg geld was.

Ter vergelijking: 2026

Modale koopwoning rond de

~€450.000 (f1.000.000).

Modaal inkomen:

~€45.000 (f100.000).

Inmiddels zitten we dus op 10x een modaal inkomen voor een gemiddelde woning.

Natuurlijk speelt de rente een rol bij de prijsstijging. Maar het feit dat je tegenwoordig verplicht bent om met z'n tweeën, fulltime te werken om een huis onder modale prijs te kunnen kopen, laat zien dat er iets goed mis is. (De economische oorzaken bewaren we voor een ander moment, maar feit is dat de huizenprijzen met ruim 2630% zijn gestegen, terwijl de lonen slechts ongeveer 750% zijn gestegen. Factor ~4 !)

Ouderen

Zij wilden graag zelfstandig blijven wonen en zelf kunnen bepalen hoe zij hun leven wilden inrichten.

Wat ooit een mooi streven was, is veranderd in een verplichting.

Door het afschaffen van de bejaardentehuizen maar ook aanleunwoningen, is de stap van zelfstandig wonen naar volledig afhankelijk zijn van zorg ineens heel groot geworden.

"Mijn buurman moest zijn huis tot 2x toe bijna in brand steken voordat hij naar een verzorgingshuis kon."

Hoewel dit een persoonlijk voorbeeld is, laat het goed zien wat er aan de hand is.

Als je ouder wordt, word je kwetsbaar.

Dat voel je....

Wachten tot het echt niet langer kan, is slecht voor ouderen en voor de samenleving.

Het bedoelde effect van de bezuinigingen is allang verdwenen.

Ouderen moeten vaak dagelijks meerdere keren bezocht worden.

Hulpdiensten moeten vaker uitrukken vanwege verwarde mensen. En woningen die bezet blijven doordat ouderen niet naar een bejaardentehuis kunnen, zorgen ervoor dat de prijzen verder stijgen en dat er minder woningen beschikbaar zijn.

Even voor de duidelijkheid: Het woningtekort is niet de schuld van ouderen.

Op geen enkele manier. We spreken hier over beleid en de gevolgen daarvan.

Zoals gezegd voelen ouderen dat zij kwetsbaarder worden, zowel lichamelijk als geestelijk.

De angst om te vallen, beroofd te worden of de weg naar huis niet meer terug te kunnen vinden, maakt niemand gelukkiger.

Er komt een moment waarop je bescherming nodig hebt van je omgeving.

Vroeger kreeg je die vaak van je kinderen en trok je bij hen in.

In onze samenleving, waarin mensen steeds meer op zichzelf leven, is dat vaak niet meer mogelijk.

Bovendien zijn we allemaal druk met geld verdienen vanwege de enorm hoge huizenprijzen.

Daarom is een tussenstap tussen zelfstandig wonen en een verzorgingshuis weer nodig.

Van zelfstandig wonen naar een aanleunwoning, vervolgens naar een bejaardentehuis en uiteindelijk, wanneer dat nodig is, naar een verzorgingshuis.

Wanneer mensen daarvoor kiezen, is dat aan hen!

Sommigen zijn op hun zestigste al klaar met hun grote huis en denken:

"Geef mij maar een gezellig klein huisje."

Zij zitten niet meer te wachten op een groot huis dat schoongemaakt moet worden of een tuin die onderhouden moet worden.

Anderen willen het liefst sterven in hun eigen huis.

Wij zijn klassieke liberalen en vinden dat die keuze bij hen ligt.

Maar dan moet die keuze er wel zijn.

Daarom het volgende plan:

Aan de randen van dorpen en buurten komen wijken in een Center Parcs-achtige omgeving, met huisjes in verschillende stijlen en groottes.

Niet alleen zodat mensen kunnen kiezen, maar ook zodat ouderen met een slechter geheugen hun woning makkelijker herkennen.

Er komt een lokale supermarkt waar zij zelf boodschappen kunnen doen, inclusief producten van vroeger.

Daarnaast een apotheek. Dit is haalbaar, omdat deze verbonden kan zijn aan het bejaardentehuis en verzorgingshuis.

Die apotheek kan onderdeel zijn van de supermarkt, inclusief een PostNL-punt en misschien zelfs een telefooncel.

Mensen moeten zich er thuis voelen.

Elke oudere die hier zijn of haar intrek neemt, geeft ruimte aan de bewoners van zijn buurt/dorp.

Dit draagt bij aan de onderlinge verbondenheid en biedt extra kansen voor o.a. jongeren die graag in hun buurt/dorp willen blijven wonen.

Niet alleen voor de huursector maar ook via premie regelingen, op de kopersmarkt.

Er zijn ook ouderen die zich veel prettiger voelen in een levensloopbestendig appartement.

Geweldig uitzicht, een gevoel van veiligheid en geen tuin meer maar een overzichtelijk balkon. Ook daar moet meer ruimte voor komen.

Daarnaast moet er worden gekeken naar de oplossing die wij nog kennen van vroeger.

Een extra huisje op eigen grond of een aanbouw waar paps en mams hun oude dag kunnen slijten of het splitsen van woningen waardoor de woningmarkt wordt uitgebreid zonder te bouwen.

Uitgangspunt moet zijn: betaalbaar, en de woningen die vrijkomen, komen toe aan het dorp/buurt.

Momenteel zijn er veel wetten en regelingen die dit proces vertragen. Hey beperken van deze moet een speerpunt zijn, o.a. via lobbywerk in Den Haag. Een overzichtelijke omgeving zonder al te veel prikkels.

Daarnaast is het Parc ook bedoeld voor mensen die moeite hebben met de complexe samenleving. Een prettige plek om te wonen en om zich verder te kunnen ontwikkelen.

Een klein, maar echt huisje in de natuur is voor velen alles wat zij nodig hebben, en soms zelfs meer dan zij zouden wensen.

Het mooie van dit plan is dat deze groep prima functioneert tussen de ouderen en hen ook op een eenvoudige manier kan helpen.

Met veel waardering over en weer ontstaat zo een gemeenschap waarin mensen prettig met elkaar samenleven.

En voor wie vooral naar de kosten kijkt:

Dit plan zal zich dubbel en dwars terugbetalen in de zorgkosten.

Want mensen die zich goed voelen, zorgen beter voor zichzelf en hebben daardoor minder zorg nodig.

Ouderen krijgen hierdoor bovendien op een natuurlijke manier meer informele hulp.

Ik zie dit nu al gebeuren in mijn omgeving dat deze groepen elkaar versterken.

Essentiele beroepen

Tot slot, tussen het park en het dorp of de buurt komen gewone woningen in verschillende formaten voor mensen met essentiële beroepen, zoals verpleegkundigen, leraren, politieagenten en anderen.

Deze woningen zorgen voor een natuurlijke overgang van dorp naar park.

2.3 Dorpshuis voor elk dorp/buurt

Een plek van verbinding waar je elkaar tegenkomt.

Waarom:

Een levendige buurt of een sterk dorp heeft een centrale ontmoetingsplek nodig.

Verbondenheid gaat verder dan elkaar goedemorgen wensen; het is samenleven. Daarom wil DvD een dorpshuis in iedere buurt of ieder dorp, zodat er een plek is waar inwoners elkaar kunnen ontmoeten en waar belangrijke voorzieningen samenkomen.

Denk hierbij aan een postpunt, een algemeen bankloket en andere basisvoorzieningen die belangrijk zijn voor jong en oud. Afhankelijk van de behoefte kunnen ook andere diensten worden ondergebracht.

Zo blijven belangrijke voorzieningen dichtbij, hoeven inwoners minder ver te reizen en blijven buurten en dorpen leefbaar.

Het dorpshuis wordt het hart van de buurt/dorp: een plek waar mensen elkaar ontmoeten, elkaar helpen en waar de gemeenschap samenkomt.

Uiteraard is dit onderdeel van de dorpsraad!

2.4. GeenAZC's

Een AZC is geen oplossing voor vluchtelingen, maar leidt uiteindelijk tot een permanent woningprobleem voor iedereen.

Dorp voor Dorp wil geen nieuwe AZC's en vindt dat nieuwkomers geen voorrang moeten krijgen op de woningmarkt. De beschikbare woningen moeten in de eerste plaats beschikbaar zijn voor de mensen die hier wonen, werken en hun leven hebben opgebouwd.

De woningmarkt staat al onder enorme druk

De druk op de woningmarkt is enorm. Die druk moet afnemen in plaats van verder toenemen.

Het accepteren van steeds meer AZC's past niet bij die doelstelling.

Het vergroot uiteindelijk de druk op de woningmarkt en geeft uitvoering aan landelijk beleid waarop lokale inwoners nauwelijks tot geen invloed hebben gehad.

Het is moeilijk uit te leggen aan een jongere die al jaren in zijn eigen dorp of buurt woont, daar zijn vrienden en familie heeft, een opleiding volgt of werkt, maar geen woning kan vinden, dat er ondertussen woningen beschikbaar worden gesteld aan mensen die hier pas aankomen.

Dat wordt nog moeilijker uit te leggen wanneer daarnaast allerlei andere gratis voorzieningen worden aangeboden, zoals:

- sport;
- spel;
- inrichting;
- voedsel;
- medische zorg;
- en meer.

Helpen kent ook grenzen

Dit standpunt betekent niet dat wij mensen niet willen helpen. Het gaat om de vraag hoeveel Nederland en onze dorpen en buurten kunnen dragen.

Iedere samenleving kent grenzen aan het aantal beschikbare woningen, de capaciteit van zorg en onderwijs, de beschikbare ruimte en de voorzieningen.

Wanneer die grenzen worden bereikt, moeten we keuzes durven maken.

Ruimte, geld en woningen zijn niet onbeperkt beschikbaar.

Tegelijkertijd wordt de mogelijkheid om nieuwe woningen te bouwen beperkt door natuur- en milieuwetgeving en stikstofregels. Dit is mede het gevolg is van jarenlang ideologisch links beleid.

Juist wanneer de mogelijkheden beperkt zijn, moet de overheid duidelijke prioriteiten stellen.

Inwoners moeten doorslaggevend zijn

Bij ieder besluit over opvang moet de stem van inwoners doorslaggevend zijn.

Voordat een gemeente instemt met een AZC, moet duidelijk worden gemaakt wat de gevolgen daarvan zijn voor:

- de beschikbare woningen;
- woningzoekende jongeren;
- ouderen die kleiner willen wonen;
- mensen die dringend een woning nodig hebben;
- de zorg;
- het onderwijs;
- de veiligheid;
- de leefbaarheid van het dorp of de buurt;
- en de gemeentelijke financiën.

Een AZC stopt niet bij de opvang

Een AZC is geen opvanglocatie voor mensen die in Nederland mogen blijven, maar een doorstroomlocatie naar reguliere huisvesting.

Daarmee heeft de opvang grote gevolgen voor o.a de woningmarkt!

Een woning die wordt toegewezen, is niet meer beschikbaar voor iemand anders die een woning zoekt.

AZC's vormen hiermee een structureel en onbegrensd probleem, terwijl:

- de ruimte beperkt is;
- het geld beperkt is;
- de woningen beperkt zijn.

Daar moeten we eerlijk over zijn en daarom moeten we keuzes durven maken.

2.5 Geen voorrang op de woningmarkt

Voor DvD is het uitgangspunt eenvoudig: wie zich als laatste aanmeldt, ook achteraan aan.

In de praktijk wordt daar anders mee omgegaan!

Mensen die hier net aankomen en nog niets hebben bijgedragen zijn direct aan de beurt en de inwoners die al jarenlang op een woning wachten, als laatste.

Dat is niet uit te leggen!

Daarom kiezen wij voor een andere volgorde:

eerst de huidige bevolking en daarna de nieuwkomers.

Dat is eerlijker en logischer.

De opgebouwde ongelijkheid moet worden gecompenseerd

Alleen het afschaffen van voorrang is niet voldoende. De ongelijkheid die de afgelopen decennia op de woningmarkt is opgebouwd, moet ook worden gecompenseerd.

Dorp voor Dorp wil deze compensatie regelen door nieuwe Nederlanders niet alleen geen voorrang te geven bij de toewijzing van een woning, maar hen een extra achterstand te geven door de eis toe te voegen dat je ten minste 10 jaar in het land moet wonen voordat je je kunt inschrijven als woningzoekende.

Daarmee willen wij ervoor zorgen dat:

- jongeren in hun eigen dorp kunnen blijven;
- ouderen een passende woning kunnen vinden;
- mensen met essentiële beroepen hier kunnen wonen;
- inwoners die al jarenlang wachten eindelijk een reële kans krijgen.

Toegewezen passende huisvesting moet worden geaccepteerd

Daarnaast vinden wij dat elke toegewezen woning door een statushouder direct moet worden geaccepteerd.

Het kan niet de bedoeling zijn dat iemand een woning aangeboden krijgt en deze vervolgens zonder gevolgen kan weigeren, terwijl anderen jarenlang op een woning wachten.

Het weigeren van passende huisvesting moet daarom gevolgen kunnen hebben. Waar dat juridisch mogelijk is, moeten daar volgens ons ook gevolgen voor de verblijfsstatus aan verbonden kunnen worden.

Eerst verantwoordelijkheid voor onze eigen inwoners

Dorp voor Dorp wil een samenleving die mensen helpt waar dat mogelijk is, maar die tegelijkertijd erkent dat woningen, voorzieningen, geld en ruimte niet onbeperkt beschikbaar zijn.

Daarom kiezen wij voor duidelijke grenzen:

geen nieuwe AZC's, geen voorrang voor nieuwkomers en eerst perspectief voor de mensen die hier al wonen, werken en hun leven hebben opgebouwd.

Zo werken we aan een goede en eerlijke woningmarkt.

2.6 Weg met de rode lijn van Pronk!

De politiek heeft niet het recht om om tot ver over hun graf te regeren en Nederland op te sluiten in een reservaat.

Waarom:

Nederland heeft vanwege een ideologie, jarenlang bijna alle woningen binnen de bestaande grenzen van steden en dorpen te bouwen.

Deze gebieden werden omcirkeld met: De rode lijn!

Verantwoordelijke was de ideoloog Jan Pronk van de PvdA, inmiddels PRO.

De hele binnen ruimte moest worden volgebouwd om 'de natuur te redden'.

Let wel, de uitbreiding gaat over maximaal 1 á 2% van de totale oppervlakte van Nederland, over tientallen jaren!

Die was ook nog eens niet nodig was geweest als de grenzen niet zo wagenwijd waren opengezet door dezelfde PvdA en vooral de de VVD!

Heel Nederland moest gebukt gaan onder de eco-terreur die hen later ook nog eens windmolens opleverde in de natuur die zogenaamd beschermd ging worden.

Natuurlijk was De gedachte daarachter begrijpelijk: bescherm het landschap en ga zuinig om met de beschikbare ruimte.

Maar Dorp voor Dorp vindt dat we daarin zijn doorgeschoten.

We moeten niet alleen maar naar binnen bouwen

Als een dorp nauwelijks naar buiten mag uitbreiden terwijl er wel steeds meer woningen nodig zijn, blijft uiteindelijk maar één richting over:

Naar binnen en hoogbouw

Alle open ruimte die een dorp of stad lucht, licht en gezelligheid geven worden er uit geperst op deze manier.

De grondprijs schiet omhoog waardoor jongeren geen kans meer hebben op een koopwoning.

En parkeren wordt al helemaal een uitdaging waardoor de parkeertarieven omhoog schieten zonder oplossing

Geef onze ruimte terug!

Met bijvoorbeeld ons woningplan en de maatregelen op asiel zodat de plekken blijven waar wij samen kunnen leven

Natuurlijk:

Hilversum en Wijdmeren liggen in een prachtige omgeving. Die willen wij behouden.

Maar natuur beschermen en woningen bouwen hoeven niet automatisch tegenover elkaar te staan.

We moeten onderscheid durven maken tussen kwetsbare en waardevolle natuur die bescherming verdient en gebieden waar woningbouw verantwoord kan worden ingepast.

3. Zorg

3.1 Zorgen doe je met elkaar

Kijk niet alleen naar wat iemand nodig heeft, maar ook naar wat iemand kan betekenen.

Ons sociale beleid kijkt vaak naar problemen.

Wie heeft hulp nodig? Wie kan niet werken? Wie heeft ondersteuning nodig?

Wie ontvangt een uitkering?

Dorp voor Dorp wil daar iets naast zetten:

Wat kan iemand wél?

Want iemand die op het ene gebied ondersteuning nodig heeft, kan op een ander gebied juist ontzettend waardevol zijn voor een ander.

Van twee hulpvragen naar één oplossing

De één kan door een lichamelijke beperking moeilijk boodschappen doen, maar is uitstekend in administratie.

Een ander heeft moeite met formulieren en digitale zaken, maar kan prima boodschappen meenemen.

Een alleenstaande ouder heeft soms behoefte aan een paar uur ondersteuning. Een gepensioneerde buurtgenoot heeft misschien juist tijd, ervaring en behoefte aan contact.

Iemand die niet regulier kan werken, kan misschien wél een paar uur helpen bij een vereniging, dorpshuis, buurttuin of een inwoner verder helpen met iets waar hij of zij goed in is.

Wat voor de één een probleem is, kan aansluiten bij wat de ander juist wél kan.

Dat is wat wij bedoelen met zorgen voor elkaar.

Iedereen heeft iets te bieden

Mensen in de bijstand, mensen met een arbeidsbeperking, alleenstaande ouders met jonge kinderen en gepensioneerden staan niet buiten de samenleving.

Ze zijn de samenleving.

Niet iedereen kan veertig uur per week werken. Niet iedereen kan hetzelfde. En niet iedereen heeft op ieder moment van zijn leven dezelfde mogelijkheden.

Maar bijna iedereen heeft kennis, ervaring, tijd, talent of aandacht waarmee hij of zij iets voor een ander kan betekenen.

Kijk niet alleen naar de beperking.

Zoek naar de mogelijkheid.

Geen verplichte tegenprestatie

Dit is nadrukkelijk geen systeem waarin mensen verplicht klusjes moeten uitvoeren in ruil voor een uitkering.

Daar geloven wij niet in.

Het gaat juist om mensen op een slimme en menselijke manier met elkaar verbinden. Vrijwillig, passend bij wat iemand kan en met oog voor iemands persoonlijke situatie.

Niet: "U krijgt ondersteuning, dus u moet iets terugdoen."

Maar:

"Waar bent u goed in? Waar krijgt u energie van? En is er iemand in uw omgeving die daar juist mee geholpen zou zijn?"

Dat is een totaal andere benadering.

Waardering doet iets met mensen

Meedoen gaat niet alleen over geld verdienen.

Erbij horen, ergens verwacht worden, iets kunnen betekenen en waardering krijgen voor wat je doet, zijn minstens zo belangrijk voor het gevoel onderdeel te zijn van een gemeenschap.

Daarom willen wij binnen het sociaal domein niet alleen kijken naar wat iemand kost of nodig heeft, maar ook naar talenten en mogelijkheden.

Soms heeft iemand ondersteuning nodig om weer mee te kunnen doen.

Soms is juist iets voor een ander kunnen betekenen een deel van die ondersteuning.

Breng vraag en mogelijkheid bij elkaar

Dit vraagt meer dan een prikbord waarop mensen een hulpvraag kunnen plaatsen.

Dorp voor Dorp wil dat de gemeente, dorpsraden, dorpshuizen en maatschappelijke organisaties veel beter samenwerken om mensen met elkaar in contact te brengen.

Het dorpshuis kan daarbij een belangrijke rol spelen.

Daar kennen mensen elkaar. Daar komen hulpvragen binnen. Daar weten inwoners wat er speelt. En daar kunnen mensen aangeven wat zij zelf zouden willen of kunnen betekenen.

Zo ontstaat een sociaal netwerk dicht bij huis, in plaats van voor iedere vraag onmiddellijk een nieuwe professionele voorziening te organiseren.

Daarom wil Dorp voor Dorp:

- binnen het sociaal domein veel meer kijken naar mogelijkheden en talenten;
- mensen met een hulpvraag waar mogelijk verbinden aan mensen die iets voor hen kunnen betekenen;
- dorpshuizen en dorpsraden gebruiken om vraag en aanbod lokaal bij elkaar te brengen;
- vrijwilligers, gepensioneerden en andere inwoners die iets willen betekenen beter ondersteunen;
- deelname altijd laten aansluiten bij wat iemand daadwerkelijk kan en wil;
- voorkomen dat dit verandert in een verplichte tegenprestatie voor een uitkering;
- professionele zorg en ondersteuning inzetten waar die nodig zijn, maar daarnaast de kracht van de gemeenschap beter benutten.

Van hulpvrager naar medemens

Iedereen heeft momenten waarop hij een ander nodig heeft.

En bijna iedereen heeft óók iets waarmee hij een ander kan helpen.

Dorp voor Dorp wil die twee werelden bij elkaar brengen. Niet door mensen te verplichten, maar door te zien wat mensen wél kunnen en hen de mogelijkheid te geven iets voor elkaar te betekenen.

4. Infrastructuur en bereikbaarheid

4.1 Géén uitbreiding maar inkrimping van betaald parkeren

Betaald parkeren heeft een functie: zorgen voor doorstroming en beschikbaarheid van parkeergelegenheid.

Maar voor Dorp voor Dorp is het uitgangspunt eenvoudig: betaald parkeren hoort in het centrum van Hilversum, niet in woonwijken en niet in onze dorpen.

Waarom?

In het centrum van Hilversum komen bewoners, bezoekers, werknemers en winkelend publiek samen. Daar is de parkeerdruk hoog en is het logisch om parkeren te reguleren.

Maar een woonwijk is geen binnenstad.

Toch is betaald parkeren in Hilversum inmiddels uitgebreid naar vrijwel de hele stad.

Steeds meer inwoners krijgen daardoor te maken met parkeerkosten, vergunningen, bezoekersregelingen, controles en regels.

En wordt het parkeerprobleem er daadwerkelijk mee opgelost?

Nee, want voer je het in de ene straat in, dan wijkt een deel van de auto's uit naar de volgende straat waar parkeren nog wel gratis is."Vervolgens krijg je daar ineens een parkeerprobleem met als "oplossing": ook daar betaald parkeren.

Met als gevolg dat straks heel Nieuw Hilversum betaald parkeren is.

Vrijwel niemand kan zijn of haar auto wegdoen, je hebt hem nodig, dus het aantal auto's zal niet afnemen, wel het plezier.

De parkeerkosten gingen van ~7 miljoen in 2024 naar ~10 miljoen in 2025.

De grote stijging kwam vooral door inflatie, slechts een klein deel door de uitbreiding van het betaald parkeren.

Dit is geen goed nieuws, "de uitbreiding kost ons maar een miljoen", dit laat zien dat het parkeerbeleid is verworden tot een ideologie in plaats van een praktisch instrument.

Voor Dorp voor Dorp is parkeerbeleid geen verdienmodel, geen ideologie!

Want het kost de inwoners veel meer dan 1 miljoen extra inkomsten voor de gemeente:

De familie en vrienden komen minder vaak langs, en willen zij nog wel blijven eten?

Kinderen die minder vaak bij hun ouders langsgaan?

Vrijwilligers die nu moeten gaan betalen om te helpen?

En mantelzorgers?

Moeten zij iedere keer betalen omdat ze bij iemand in een woonwijk willen zijn?

Waarom moet verbondenheid ineens een prijskaartje hebben?

De fusie:

Voormalig Wijdmeren kent geen betaald parkeren en dat moet zo blijven. In Loosdrecht, Kortenhoef, 's-Graveland, Ankeveen, Breukeleveen en Nederhorst den Berg is een auto nog belangrijker dan in Hilversum en het heeft altijd kunnen functioneren zonder betaald parkeren.

Dus houd dat dan ook zo!

Natuurlijk kennen we plekken waar het wél druk kan worden.

Op een mooie zomerdag kan het bij de Zuwe en rond de Loosdrechtse Plassen behoorlijk vol staan.

Maar ook daar geldt:

een parkeerprobleem los je op omdat er een parkeerprobleem is. Niet omdat er geld te verdienen valt.

Kijk naar voldoende parkeergelegenheid. Naar parkeerplaatsen op geschikte locaties. Naar goede verwijzing. Naar bereikbaarheid en slimme oplossingen tijdens piekdagen.

Betaald parkeren wordt niet onze automatische oplossing voor ieder vol parkeerterrein.

Daarom:

Terug naar het oude systeem.

Betaald parkeren in de winkelgebieden van Hilversum, daarbuiten gratis parkeren.

4.2 Infrastructuur Wijdmeren

Uitleg:

Herziening van de plannen voor de Kerklaan en Middenweg.

Nieuwe plannen voor de randweg, en de Loosdrechtsedijk.

Aanleg van een fietspad vanuit het verlengde van de Kerklaan in Kortenhoef naar de Radioweg in Nederhorst den Berg.

4.3 Ondertunneling van het spoor

Uitleg:

Het hart van Hilversum moet weer worden hersteld, zodat er niet langer een duidelijke scheiding bestaat tussen “voor het spoor” en “achter het spoor”, maar er weer een geheel ontstaat: het dorp Hilversum.

5. Onderwijs

5.1 Techniekcampus!

Uitleg:

Om de gemeente en regio klaar te maken voor de toekomst, willen wij onderzoeken of een techniekcampus kan worden gerealiseerd.

5.2 Middelbare school voor de dorpen

Uitleg:

Voor veel inwoners van de dorpen is een middelbare school relatief ver weg.

Daarom willen wij een nieuwe middelbare school op het drie-dorpenpunt van Ankeveen, Nederhorst den Berg en Kortenhoef.

Deze middelbare school heeft een verzorgingsgebied van ongeveer 20.000 inwoners in Kortenhoef, Nederhorst den Berg, Ankeveen, 's-Graveland en de Hilversumse Meent.

Door de unieke ligging zouden mogelijk ook leerlingen uit Weesp, Loosdrecht en misschien zelfs Hilversum gebruik kunnen maken van deze school.

Hilversum heeft momenteel ongeveer 15 middelbare-schoollocaties voor circa 94.000 inwoners. Dat is ongeveer een locatie per 6.300 inwoners. Deze heeft 1 op 20.000 en is daardoor legitiem.

6. Veiligheid

6.1 Voldoende toiletten voor vrouwen

Uitleg:

Vrouwen zijn lang genoeg aan de kant geschoven. "Pis maar in je broek!" is wat ons betreft voorbij.

Een toilet is meer dan een plek waar je kunt plassen. Het kan ook een veilige plaats zijn. Daarom moet er een telefoon beschikbaar kunnen zijn, zodat er altijd een mogelijkheid is om veilig en anoniem te bellen of te appen met hulpinstanties.

6.2 Verlichting en schuilplaatsen langs fietspaden, eventueel met oplaadpunten voor fiets en telefoon

Uitleg:

Vrouwen moeten zich veiliger kunnen voelen.

Een plek waar je kunt schuilen tegen het weer, maar ook waar je met vriendinnen kunt afspreken of kunt laten weten waar je bent.

Een dergelijke plek kan mogelijk ook anderen aantrekken.

Daarom kan worden gekeken naar camerabewaking en een intercomfunctie, zodat dit een veilig punt op de route wordt.

7. Natuur

7.1 Geen nieuwe windturbines en overlastgevende windturbines waar mogelijk weghalen

Uitleg:

Industrie hoort daar waar dat mogelijk en passend is.

Een moderne windturbine is op geen enkele manier te vergelijken met de windmolens van vroeger:

- klassieke windmolens: gemiddeld ongeveer 25 meter hoog;
- moderne windturbines: vaak rond de 300 meter.

Dit betekent dat er ook anders naar de ruimtelijke impact moet worden gekeken dan toen.

Zelfs wanneer windturbines 60 kilometer uit de kust staan, zijn ze vanaf het strand duidelijk zichtbaar.

De impact is zo groot dat windturbines op land per definitie niet passend zijn.

Wij willen geen nieuwe windturbines op land en bestaande overlastgevende turbines laten verdwijnen.

7.2 De controle over de natuur

Uitleg:

Op dit moment zijn er verschillende organisaties en beschermingsregimes, zoals Natura 2000, het Natuurnetwerk Nederland (NNN), Natuurmonumenten, het Goois Natuurreservaat, Staatsbosbeheer, provincies en waterschappen. De gemeente wordt rechtstreeks democratisch gekozen en zou daarom mogelijk een grotere regierol moeten krijgen. Deze organisaties zouden dan, binnen de wettelijke kaders, meer ondergeschikt kunnen worden aan democratische besluitvorming. Wanneer inwoners meer invloed hebben op het natuurbeleid, kan de uitkomst mogelijk ook op meer draagvlak rekenen.

7.3 Boeren en voedselzekerheid

Boeren zijn geen probleem. Boeren zijn onderdeel van de oplossing. Waarom?

Boeren produceren ons voedsel, onderhouden het landschap en zorgen ervoor dat het buitengebied leefbaar, ondernemend en vitaal blijft. Zonder boeren verdwijnen niet alleen agrarische bedrijven, maar ook een belangrijk deel van het karakter van Hilversum en Wijdmeren of onze dorpen?

Voedselzekerheid

Voedselzekerheid is nationale veiligheid. Een land dat zijn eigen voedsel niet meer kan produceren, maakt zichzelf afhankelijk van andere landen. Daarom zijn boeren niet alleen belangrijk voor het landschap, maar ook voor onze zelfstandigheid en weerbaarheid.

Dorp voor Dorp vindt dat voedselproductie een strategisch belang is. Agrarische gronden mogen daarom niet onnodig verdwijnen en boeren verdienen een toekomstperspectief.

Tegen gedwongen uitkoop

Dorp voor Dorp is tegen gedwongen uitkoop van boeren ten behoeve van natuurontwikkeling of de uitbreiding van Natura 2000-gebieden. Natuur is belangrijk, maar voedselzekerheid, een vitaal platteland en agrarische familiebedrijven zijn dat ook.

Boeren die vaak al generaties lang hun bedrijf runnen en ons landschap onderhouden, mogen niet gedwongen worden hun bedrijf op te geven voor natuurbeleid.

Wij geloven dat natuur en landbouw naast elkaar kunnen bestaan. Daarom kiezen wij voor samenwerking, innovatie en vrijwillige oplossingen in plaats van dwang.

Een boer mag nooit gedwongen worden zijn bedrijf op te geven ten behoeve van natuurontwikkeling.

Ruimte om te ondernemen

Een gezond boerenbedrijf moet ook in de toekomst levensvatbaar blijven.

Daarom willen wij dat de gemeente meedenkt met agrariers die hun bedrijf willen versterken met passende nevenactiviteiten, zoals een boerderijwinkel, zorgboerderij, educatie of kleinschalige recreatie.

Waar gemeentelijke regels onnodig belemmerend zijn, willen wij deze kritisch tegen het licht houden.

Ons uitgangspunt

Sterke boeren zorgen voor sterke dorpen.

Boeren zijn ondernemers, voedselproducenten, landschapsbeheerders en onmisbaar voor onze samenleving. Dorp voor Dorp kiest daarom voor een toekomst waarin landbouw, natuur en leefbaarheid hand in hand gaan, met respect voor de mensen die al generaties lang voor ons landschap, onze voedselvoorziening en onze dorpen zorgen.

7.4 De wolf

Uitleg:

Veel doden en gewonden onder wilde dieren vallen door natuurlijke predatie, verkeersongelukken en andere gevaren.

De aanwezigheid van wolven kan daarnaast een positieve invloed hebben op het gedrag en de verspreiding van prooidieren.

Daarom willen wij onderzoeken welke rol de wolf op natuurlijke wijze kan spelen in het ecosysteem.

Dieren die lijden, zouden waar mogelijk snel en humaan geholpen moeten worden.

Daarnaast kan de aanwezigheid van natuurlijke predatie mogelijk invloed hebben op het gedrag van prooidieren, verkeersveiligheid en natuurontwikkeling.

De goedkoopste en meest humane oplossing zou volgens ons kunnen zijn om probleemwolven gericht af te schieten en andere wolven, waar mogelijk, hun natuurlijke gebied te laten behouden.

8. Voorzieningen

8.1 Elk dorp zijn eigen club!

Uitleg:

Uitgaan in je eigen dorp kan een essentieel onderdeel zijn van het opgroeien.

Je komt elkaar tegen in een totaal andere setting dan normaal. Je leert socialiseren, tieners durven tegenwoordig soms niet eens meer te bellen, en je maakt vrienden en vriendinnen.

Je wordt er streetwise van, zodat je later, wanneer je volwassen bent, mogelijk minder snel in de problemen komt.

8.2 Herstel van de oude bibliotheek

Uitleg:

Dit is belangrijk om de bibliotheek toegankelijk te houden.

Zeker voor de kleine dorpen is een goed bereikbare bibliotheek essentieel in een tijd die wordt gedomineerd door schermen en waarin laaggeletterdheid een probleem blijft.

De huidige locatie in Hilversum is volgens ons perfect en moet daarom voor de toekomst behouden blijven.

9. Cultuur

9.1 Behouden van culturele evenementen

Uitleg:

Jaarmarkten, de Sloepentocht, de ijsbaan en nog veel meer zijn een essentieel onderdeel van het leven in een dorp.

Deze evenementen moeten daarom zo veel mogelijk behouden blijven.

Ook in de dorpskernen van Hilversum gebeurt veel: van kermissen tot foodtruckfestivals en van Koningsdag tot het Bosjesfestival.

Eigenlijk zouden er nog veel meer buurtfeesten in Hilversum mogen komen, zodat buurten verder kunnen werken aan hun eigen identiteit.